

examen eller Sligt. Der kunde i saa Fald kun ved Overenskomst være at træffe Foranstaltning til, at Forstlejerne kom til at nyde Godt af Underviisningen i alle Grundfagene paa Landbohøjskolen, ligesom de nu, uden at noget Menneske har taget Forargelse deraf, for en stor Deel søge den paa den polytekniske Læreanstalt; Forstdocenten maatte ansættes og lønnes af Finansministeren, og hvilke forandrede Indretninger der kunde være at træffe paa Landbohøjskolen, maatte afhænge af, hvorvidt Finansministeren kunde betale dem; jeg maatte sige: her kan jeg træffe den Indretning, men der er ingen Midler til at betale den med, det maa Du altsaa betale, hvis Du vil have dem. Altsaa det hele Spørgsmaal om Rigsdagens Forhold til Rigsraadet, som der her er tillagt en Vægt, som det ikke fortjener, og som jeg forgjæves har bestridt, og derfor ikke længer skal forsøge at bestride, vilde aldeles falde bort. Alt, hvad der hører til Forstunderviisningen, vilde udelukkende komme til at høre under Finansministeriets Ressort, og Pengebevillingen under Rigsraadets Bevillingsmyndighed. Hvad jeg ved Vedtagelsen af dette Forslag vilde opnaae, var altsaa kun, at det vilde være gjort mig juridisk muligt at søge tilnærmelsesviis at opnaae Noget af, hvad jeg mulig kunde have opnaaet, om jeg havde fundet mig foranlediget til at bringe mit oprindelige Lovudkast frem paany til 3die Behandling, under Form af et Endringsforslag; hvilket jo havde staaet i min Magt og ikke vilde have været ganske urimeligt, da Stemmeskjællene ved 2den Behandling, som bemærket, kun var en eneste Stemme.

Jeg skal efter disse Bemærkninger ganske henstille, hvad det ærede Landsthing vil beslutte med Hensyn til de to Forslag, der nu foreligge, idet jeg kun skal bemærke, at jeg ganske vist med Glæde vilde modtage den Bevilling, som ved det ene tilbydes, men dog maa overlade til Enhver at bedømme, om det ikke er rimeligt, at Forslaget for det Første vil møde en, om jeg saa maa sige, principiel Ugunst, forsaavidt Bevillingen stilses Landsthingets Initiativ, og paa den anden Side vil strande paa den Opfattelse, som, om den ikke er fremherskende, dog har stærke Talsmænd i det andet Thing, af

den Værdi og Betydning, man bør tillægge Landbohøjskolen og dens Virksomhed. For mit Vedkommende skal jeg altsaa ganske henstille, hvad man vil gjøre med Hensyn til de to Endringsforslag, der foreligge, og rolig oppebie Thingets Beslutning.

Christensen: Jeg udtalte mig allerede ved 2den Behandling om den Stilling, hvori jeg befinder mig til denne Sag, der, som den nu foreligger, ved det Forslag, som Udvalgets Mindretal har stillet, i mine Tanker ikke stiller sig synderligt fra Regeringens Udcast, især da den ærede Indenrigsminister paa en Maade har erklæret sig mod Udvalgets Majoritets Forslag, der vedtoges ved 2den Behandling, og for det i det Væsentlige allerede ved 2den Behandling forkastede, nu foreliggende Forslag af Udvalgets Mindretal. — Jeg skal under disse Omstændigheder ganske kort antyde, at jeg for mit Vedkommende ubetinget agter at stemme imod Udvalgets Mindretals Forslag, i hvilket jeg i alt Væsentligt seer Regeringens oprindelige. Jeg skal ikke motivere denne Afstemning, da jeg alt tidligere, nemlig ved Sagens 2den Behandling, har angivet mine Motiver og det, som jeg troer, tilstrækkeligt. Hvad derimod Udvalgets Majoritets Forslag angaaer, da kunde jeg føle mig noget i Forlegenhed. Jeg forbeholdt mig selv, antydede udtrykkeligt, at jeg rimeligviis ved nærværende sidste Behandling af Sagen vilde ogsaa stemme imod det. Jeg tilstaaer, at jeg troer, at jeg vanskeligt kan komme bort fra dette Standpunkt; jeg troer, at jeg vanskeligt kan bestemme mig til Andet, end at stemme derimod ved nærværende Leilighed. Sagen er nemlig den, at det forekommer mig aldeles ubetimeligt i dette Dieblit at fremkomme med et saadant Forslag om en Udbidelse af Landbohøjskolens Virksomhed. Jeg kan vel erkjende, at principielt er det i sin Orden, at denne Højskole giver Underviisning, i det Mindste en almindelig Underviisning for Jordbrugere, i Skovbrug. Jeg kan naturligviis ogsaa meget vel erkjende, at det vilde være ganske naturligt, og i det Mindste til en vis Grad nyttigt, om den ogsaa gav Underviisning i Havelkultur; men det er mig for det Første paa ingen Maade klart, at Tran-